

ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

"Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ"

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου
ΛΙΤΑ/ΙΑΤΑ

Δ. ΚΕΧΑΪΔΗ - Ε. ΧΑΒΙΑΡΑ

ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ 1977

ΜΥΤΙΑΗΝΗ 1998 - 99

ΜΕΛΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΧΑΪΔΗΣ.

Ο Δημήτρης Κεχαΐδης γεννήθηκε στα Τρίκαλα, μεγάλωσε στο Βόλο και σπούδασε νομικά στην Αθήνα. Φοιτητής ακόμα, έγραψε τα πρώτα του έργα, που παρουσιάστηκαν στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν: τα μονόπρακτα "Μακρινό λυπητερό τραγούδι" και "Παιχνίδια στις αλικές" (1957) και το δίπρακτο "Ο μεγάλος περίπατος" (1959). Το 1960 έγραψε το μονόπρακτο "Προάστειο Νέου Φαλήρου" που παρουσιάστηκε από την τηλεόραση σε μια δεύτερη ολοκληρωμένη μορφή το 1988, σε σκηνοθεσία Αντώνη Αντύπα (ΕΡΤ 1). Στο Θέατρο Τέχνης πρωτοπαίχτηκαν και τα έργα του: "Το Πανηγύρι" (1964), τα μονόπρακτα "Η βέρα" και "Το τάβλι" (1972) και οι "Δάφνες και πικροδάφνες", σε συνεργασία με την Ελένη Χαβιαρά (1979). Έργα του παρουσιάστηκαν από το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα και από διάφορους επαγγελματικούς και ερασιτεχνικούς θιάσους, μεταδόθηκαν από το ραδιόφωνο ή προβλήθηκαν στην τηλεόραση, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

ΦΟΜ 1977

ΕΛΕΝΗ ΧΑΒΙΑΡΑ.

Η Ελένη Χαβιαρά γεννήθηκε στη Αίγυπτο κι έζησε εκεί μέχρι τα δεκαεπτά της χρόνια. Η ουσιαστική επαφή της με το θέατρο άρχισε με τη φοίτησή της στην θεατρική σχολή του Πέλου Κατσέλη το 1961 και ενώ παράλληλα σπούδαζε Αγγλική Φιλολογία.

Ως ηθοποιός εργάστηκε μέχρι το 1970, και από το 1973 διδάσκει θεατρική λογοτεχνία στο Αγγλικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου σήμερα είναι επίκουρη καθηγήτρια.

Η συνεργασία της με τον Δημήτρη Κεχαΐδη είναι μακρόχρονη. Το πρώτο όμως θεατρικό έργο που συνυπογράφουν είναι οι "Δάφνες και πικροδάφνες" (Θέατρο Τέχνης, 1979).

Το συγγραφικό της έργο περιλαμβάνει ακόμη διδακτορική διατριβή με θέμα την κοινωνικο - πολιτιστική διαλεκτική στο αμερικανικό θέατρο (1987), μια μονογραφία σχετική με τους γυναικείους χαρακτήρες στο έργο του Λοθουρ Μίλλερ (Acting by Gender, 1991) και άλλες μελέτες στο χώρο του θεάτρου.

ΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ...

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Τι σχέση έχει η Κηφισιά με το έργο; Ελάχιστα αναφέρονται.

ΚΕΧΑΪΔΗΣ: Για μένα ο τίτλος κρύβει όλο το μύθο και την απομυθοποίηση.

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Και γιατί "Με δύναμη από την Κηφισιά", και τι είναι η δύναμη;

ΧΑΒΙΑΡΑ: Έχει αρχίσει να χρησιμοποιείται πολύ αυτή η έκφραση. Στον χώρο της τέχνης.

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Είδα σε ένα γυναικείο περιοδικό τις εκφράσεις: "να πάρω δύναμη".

ΧΑΒΙΑΡΑ: Εμείς το συνειδητοποιήσαμε αφού είχε βρεθεί ο τίτλος του έργου. Η λέξη "δύναμη".

ΚΕΧΑΪΔΗΣ: Κάθε έκρηξη απελευθερώνει δύναμη. Τα πρόσωπα του έργου κινούνται με δύναμη.

ΧΑΒΙΑΡΑ: Πρόκειται για μια συγκυρία που πυροδοτεί την έκρηξη. Και είναι σπάνια.

ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Αυτό είναι καταπληκτικό. Αυτοί οι άντρες που ακοιούνται.

ΧΑΒΙΑΡΑ: Εξ αιτίας τους περνάνε την κρίση. Όταν τις βλέπουμε, αυτές οι γυναίκες αυτονομούνται... Ενώ προσπαθούν, όταν αρχίζει το έργο, να πάρουν τη δύναμη τους. Καταφέρνουν είναι να συνεχίσουν την εξάρτησή τους από τους άντρες, να αυτονομούνται, να απελευθερωθούν, να ανεξαρτητοποιηθούν. Είναι ένας μάταιος αγôn χωρίς τους άντρες. Η Αλέκα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το Στέφανο. Ο Στέφανος, για να υπάρξει, είναι πιο συνειδητοποιημένη απ'όλες, κάνει κινήσεις πιο πειστικές. Και γι' αυτό βρίσκεται σε διχασμό...

ΧΑΒΙΑΡΑ: Αυτό το έργο έχει ένα ρεαλιστικό επίπεδο με μια ψυχολογική ακεραιότητα. Όχι μόνο στο λόγο, αλλά και στις δραματικές καταστάσεις που συμβαίνουν. Ενώ εξωτερικά φαίνονται να λειτουργούν με μια λογική -αυτά τα πρόσωπα- ίδια τους τη λογική με τις ενέργειές τους και τις εκδηλώσεις τους, που κινούνται με δύναμη.

* (Το κείμενο αυτό είναι συρραφή αποσπασμάτων δυο απομαγνητοφωνημένων συνεντεύξεων με τον κ. Α. Βογιατζή και των συγγραφέων. Την ευθύνη της απομαγνητοφώνησης φέρει η ΧΑΒΙΑΡΑ.)

ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

ται: η "Μπομπονιέρα" το σινεμά...

ρήση της Κηφισιάς.

δύναμη;

ον τίτλο μας έχει μια ειρωνική χροιά.

ω δύναμη", "να αντιμετωπίσω με δύναμη"...

Στις προηγούμενες εκλογές, όλες σχεδόν οι εκλογικές διαφημίσεις είχαν μέσα τη

του βρίσκονται σε συναισθηματική κρίση και με την έρηξή τους ατελεύθε-

αι ξεκινάει από τη σχέση τους με τους άντρες που δεν εμφανίζονται στη

ται και δε φαίνονται καθόλου.

ες οι γυναίκες διακατέχονται από την αγωνία να υπάρξουν αυτόνομα, να

ζωή στα χέρια τους και να την αντιμετωπίσουν με δύναμη, το μόνο που

που είναι αυτή τη στιγμή στο παρασκήνιο. Προσπαθούν να απαγκιστρω-

αγώνας. Γιατί έχουν υποφέρει πολύ από αυτή την εξάρτηση. Δεν υπάρ-

φρανο, η Μάρω δεν μπορεί χωρίς το Χοντρό, η Φωτεινή θέλει να ανεξαο-

ερωχημένες, αποφεύγει το γάμο, αλλά αυτή δεν καταφέρνει να απαγκι-

κή προσέγγιση των χαρακτήρων. Αλλά διαρκώς τείνει να ξεφεύγει και να

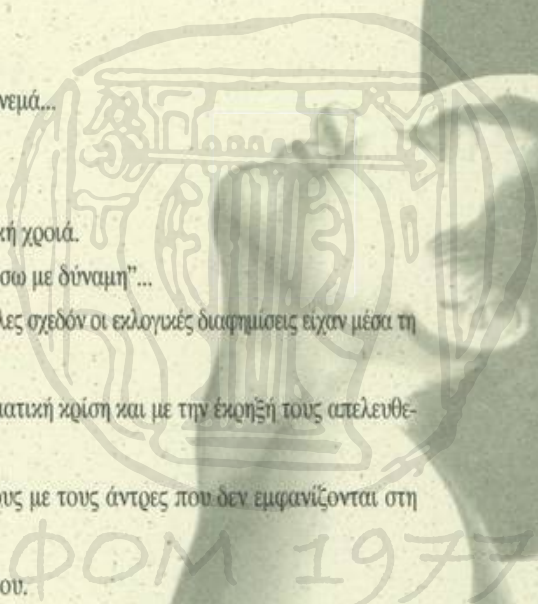
εις. Κυρίως γιατί οι γυναίκες αυτές είναι άτομα ουσιαστικά κατακερμα-

ά που λένε από μόνα τους έχουν μια λογική- ταυτόχρονα καταργούν την

κατευθύνονται από το υποσυνείδητό τους.

ν συνομιλιών που έγιναν στις 21 και 28 Νοεμβρίου 1994, μεταξύ του σκηνοθέτη

ρει ο θεατρολόγος Κωνσταντίνος Μπούρας)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΧΑΪΔΗΣ · ΕΛΕΝΗ ΧΑΒΙΑΡΑ

ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

Σκηνοθεσία - Σκηνικά: ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΦΤΕΛΗΣ

Φωτισμοί: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τα κοστούμια επέλεξε η ομάδα.

Τη μουσική επιμελήθηκε ο σκηνοθέτης.

Οι ειδικές διακοσμητικές κατασκευές είναι του Γιώργου Κατσαρού.

Οι φωτογραφίες από τις πρόβες είναι του Στρατή Τσουλέλλη.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Διαβάζοντας το "Με δύναμη από την Κηφισιά" είχα την αίσθηση του λάθρα: σαν να παρακολουθούσα τις συναντήσεις μιας γυναικοπαρέας μέσα από κλειδαρότρυπα. Κουβέντες που τέσσερεις φίλες μπορούν να κάνουν μεταξύ τους, αλλά ποτέ παρουσία ανδρών.

Το στοιχείο αυτό ήταν αρκετά γοητευτικό αλλά όχι και το μοναδικό που μας έκανε να καταλιαστούμε με το ανέβασμα του έργου.

Ανατομία της γυναικείας ψυχής, σε ρεαλιστικό επίπεδο που συχνά όμως αυτοαναιρείται, ώριμη θεατρική γραφή αλλά και άφθονο χιούμορ.

Ανδρέας Σεφτελής

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
“Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ”
(1977)

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου (ΑΠΑ/ΑΤΑ)

Το Πολιτιστικό Κέντρο Φ.Ο.Μ. “Ο Θεόφιλος” φέτος συμπληρώνει 21 χρόνια ζωής και δράσης
στο

Θέατρο - Μουσική - Λογοτεχνία - Εικαστικές τέχνες - Λαογραφία - Παραδοσιακές Τέχνες

Στις 29 - 3 - 95 εγκαινίασε

την ΑΙΘΟΥΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΤΕΧΝΩΝ όπου λειτουργούν:

1. Τμήμα θεάτρου (STUDIO) - Μουσείο Ερασιτεχνικού θεάτρου & Βιβλιοθήκη
2. Τμήματα Λογοτεχνίας, Μουσικής, Ζωγραφικής και GALLERY - Ph.O.M.
3. Αίθουσα “Λεσβιακής Βιβλιοθήκης” με αρχαιολογικό υλικό. Εκδίδει την περιοδική έκδοση Λεσβιακών Γραμμάτων - Τεχνών “ΜΥΤΙΛΗΝΗ” (τόμοι 4), “Πληροφοριακό Δελτίο” και λουπιά.
4. Αίθουσα CINEMA - ΦΟΜ: Κινηματογραφικές προβολές - Συναντήσεις
5. Ίδρυσε το ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΙΓΑΙΟΥ (1997), με προοπτικές στο χώρο της Ε.Ε.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑ ΑΝΕΒΑΣΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΓΑ:

- 1979: “Ο ΑΦΕΛΗΣ”. Κομωδία του Δημ. Ψαθά.
 1980: “ΑΦΑΛΟΤΡΥΠΑΔΑ”. Λεσβιακή μουσική επιθεώρηση, Σ. Αναστασέλλη - Β. Χατζημανώλη.
 1981: “ΜΙΚΡΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ”. Κομωδία Δ. Ψαθά.
 1982: “ΓΓ' ΑΝΑΠΟΥΔΟΥΣ”. Λεσβιακή ηθογραφία Γ. Πασιπάτη.
 1984: “ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ο ΕΡΩΣ”. Κομωδία Δ. Ψαθά.
 1987: “ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ”. Δράμα, Αλ. Πάσση.
 1988: “Η ΡΟΥΔΙΑ”. Κομωδία σε μυτιληνά ντοπιολαλιά, Α. Αραβανόπουλου.
 1988: “4 ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΑ”. (Μουσελάς, Ουίλιαμς, Χέιμςγουϊτς, Στρίντμπεργκ).
 1989: “ΗΛΕΚΤΡΑ”. Τραγωδία Σοφοκλή, (1990 επαναλήψεις).
 1990: “Η ΒΕΓΓΕΡΑ”. Ηθογραφία, μουσική κομωδία, Ηλ. Καπετανίση.
 1991: “ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ”. Κομωδία, Αριστοφάνη, (1992, επαναλήψεις).
 1992: “ΔΕΛΗΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ”. Κομωδία, Α. Σακελλαρίου, (Τιμητική βραδιά).
 1992: “Ο ΚΛΕΨΑΣ... ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ”. Σάτιρα, Ντάριο Φο.
 1993: “ΥΛΙΚΟ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ”. Βασισμένο στην τραγωδία του Σοφοκλή, (1994-95 επαναλήψεις).
 1995: “ΠΑΡΟΔΟΣ ΘΗΒΩΝ και ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ”. Μονόπρακτα Ι. Καμπανέλλη.
 1995: “ΦΑΥΣΤΑ”. Σάτιρα, Μπρόστ, (1996 επαναλήψεις).
 1997: “ΠΕΡΠΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ”. (παιδικό) Στέλλας Μιχαηλίδου.
 1997: “Η ΜΥΤΙΛΗΝ ΜΑΣ... ΕΝΑ ΤΡΑΝΟ ΧΟΥΡΙΟ”. Λεσβιακή επιθεώρηση των Β. Χατζημανώλη και Α. Μηνά.
 1997: “ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ”. Κομωδία του Μαριβό, (Επαναλήψεις 1998).
 1998: “Η ΣΑΜΙΑ”. Κομωδία του Μενάδρου.
 1998: “ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ”. Των Κεχαϊδή, Χαβιαρά.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Α) Στο Ευρωπαϊκό - Διεθνές Φεστιβάλ του GÖPPINGEN Γερμανίας, εκπροσωπώντας την Ελλάδα με τις “Εκκλησιάζουσες” (21 - 11 - 92).
 Β) Στο 10ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, στο Πριγκηπάτο του MONACO (MONTE CARLO) και στο XXI CONGRESS I.A.T.A., ως μέλος και εκπροσωπώντας την Ελλάδα με τις “Εκκλησιάζουσες” (28 - 9 - 93).
 Γ) Στην Ελλάδα, και στα 10 Φεστιβάλ “ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ” των Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου που διοργανώνουν κάθε χρόνο το Υπ. Αιγαίου και η Γ. Γ. Λαϊκής Επιμόρφωσης στα νησιά του Αιγαίου Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο, Ρόδο, Λήμνο, Σύρο, Νάξο.
 Δ) Στη συνάντηση “Θεατρικές Αναζητήσεις στο Αιγαίο '95” του Πνευματικού Ιδρύματος Σάμου “Ν. Δημητρίου” (Πυθαγόρειο, 2-7 Μαρτίου '95).
 Ε) Στο 12ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, (Καρδίτσα, 23 - 30 Μαρτίου '96), με τα μονόπρακτα του Ιακ. Καμπανέλλη “Πάροδος Θηβών” και “Γράμμα στο Ορέστη”.
 Α' Βραβείο σκηνοθεσίας, Α' βραβείο γυναικειού ρόλου.
 Ζ) Στο Αρχαίο Θέατρο Μυτιλήνης: Επανάλιψη των 2 παραπάνω μονόπρακτων, ξαναλειτουργώντας τους χώρους του αρχαίου θεάτρου, ύστερα από τόσα χρόνια. (1-9-96)
 Η) Στο υπαίθριο Αμφιθέατρο του Νέου Αρχαιολογικού Μουσείου Μυτιλήνης, με την στήριξη της Κ' Εφορείας Κλασσικών Αρχαιοτήτων (Μυτιλήνης), προμέρα της κομωδίας του Μενάδρου “Η ΣΑΜΙΑ” (8-7-98)

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ